

רבי אליעזר דמילה פרק תשעה עשר שבת קלוז נין משפט נין מצוה

כט א פ"ז ס"מ מ"ל
רכ"ס ל"ב ס"ג א"כ
שפטן ל"ג
ב ב מ"י ס"ע מ"ל
שפטן ס"ה ס"ג
נא ד מ"י ס"ג מ"כ
מיילא ס"כ ג' מ"מ
ל"ג ב"ז מ"ז י"ד ס"ג
שפטן ב"ז מ"ז י"ד ס"ג
ל"ג ל"כ ד"ח ד"ליכל למוריה נ"מ
רפ"ג מל"ס בבלוות ו"ט ומ"ל
גב מ"י ס"ט ס"כ
ט"מ מ"מ ס"ט ו"ט
ה"מ ל"ר רב לומניין לאדרוניינט ו"ט
ה"ג ס"ל כפרק קמלן ב"מומיות
נג ג' מ"י ס"ג מ"ל
מיילא ס"כ ג' ס"מ
ס"ט י"ט י"ד ס"ג
שפטן ס"ג :

ויל סמס פטילו קוֹל דוכתאות כבלייט מאיל לה וממס ספֿרְלָה רכִי יואַלְעַלְךָ : נְקֻדָּת . מי מטלת למת הפלר עט קאַסִּיס : מאַכְּדֵי קְאַפְּן וּפְוָסֶל צְהַפָּס . מעמיה פְּלָקָס צְסָלָר יְוָמָה כְּפָצָ : וּכְנָדְרוֹגִינִים . סְמָעָמִיעָה דְּרָעִין יְאַזְּזָה כְּלָתָה מְסִיָּה לְהָ : כָּל גָּרָה . רְבִיָּה אָה : מְתַתְּנִי וְזָכָם וְלָא אָל אַמְּרָה תּוֹרָה אָוֹר אַמְּצָא בְּצָבָבָה מִיכָּבָב . לְעַטְמָה בְּדָבָר — (6) *וּסְתָמָם סְפָרָא : רְבִי יְהוֹרָה, אָמָר רְבִי נְחַמָּן

בר יצחק אף אנן נמי תנייא* הכל בשרים
לקרש חוי מחשיז רבי יהושע מאشير בקמץ
פופול באשה ואנרגזנותם ש"ט, ומאי, שנה

דקה אור

שילוח: משומש בכתיב **הממל** לכם בבל **בר**:
מרתני* מ' שהיו לו שני חנוקות אחד למל
אדר השבת ואחד למל בשבת ישבח ומל
אלול ישבח ומל בשבת ישבח ומל

כל אכלה ומטער קר מעלה כוֹה וחוּק כוֹה ←

בע"ש ואחד למל בשחת ושבה ומלאת של
יעיש בשחתה כי אליעזר מחייב חמאת אבב' (בב' כט) פומר: נמי רב הונא מתני' חייב'

ושבח ומיל את של אדר השבת בשבת
שהוא חייב על מה נחלה על מי שהוא לו
ב' תינוקות א' למל ביעיש ו' למיל בשבת

בגמרא וטעה בא כוין לדוח מלה
שנידין לה הגיע זומט למל' חי' ב':
אלן מע'ו'. סהוקאו כל חפהות
שבתוכה לאחנהת פ' י' דכתי' טורה

כעבורה, וכוכבים מה עבדה כוכבים אמר
מיוחיב ה' לא שנא ורב' יהשע החם דל
מתני פטור דחניא איד מאיר לא נחלה ר
ר' הילא אמר אחר ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר'

לט' מילוטין: ר' יונה מהר לר' מ' הל' נחלה קון לר' רבי
ו' האנט מל' סבוי לו סני מיניקות מל' מ' מלול ע"ק כו': ס"ג ורבי יוסט פאס
א' עיר' מוד' חנוך' ר' יונה' בר' חי' בר' דבורי' בר' חי' בר'

ר'א סבר כבודת נוכבים מה עבדות כובני
עבד מיחיב ה' לא שנא ור' יהושע הח' לא
***חנ' ר' חייא** אומר היה ר' לאנחלכו רבוי*

בצ' איעשו זה טהין צו מותה כלנו ; ואיך ומג און עס' צאנטס אנטומ טוינ' (קמ' מיטן מס'ן לה : דלעג נימפֿס צאנט יידרטטן . צהן לו מיטוק צילען ומוט ריטס סלך נל' [יכאום ניד']

עובד מצווה מהיביך אמר רבי נאי רישא כ' דלא ניחנה שב לירוחם טפא ניחנה שבת רישא נמי ניחנה שבת לירוחם לגבי הניקור

שליכו מה סוף ניימול ובמלו' כין סמסומות יוס' טה'
ונימול נל': **ספ' פ' פ' ע' ז'** ה' ג'
למולו ברכבת הקהלה רצמיה ט' סוה'
ובוינן נוה גויה דיל' גויאים וויניג'.

ר'ה נימל לשניע עשר. קטן החלה אין מהלי
שמושיא תל צו רמה נותנן לו כל י' להברתו
לעת ת'ש רתני לרואין יום הבראות כיום הווי
רבינו חייט מלעט א' יומם הבראות לא בירינו יומי

דומח חותמו ומינויו יתנו: **נעם** מאנע
סמכ. נעלם ממען החולין ונולג מגופו:
דמני נודע. בס חקס: יוס פנדראמו:
גולין כיס פולדו. ממתין לו כיוס סלדו:
היעיה

וְנַבּוֹתָם מִמְּקֶרֶב וְמִמְּלֵאָה לְכַעַן מִמְּלֵאָה וְמִמְּלֵאָה לְכַעַן

בוחתינו בר: מתייחסו קפ"ן ניטול לשוגה לחשעה כי קפ"ן חוץ מכך לא יתאפשר.

רב נשים נאים
ה' לילו: אַתָּה אֱלֹהִים כְּבָנֵי בָּנָה (ע' הערל)
לְעֵינֶיךָ רֹשֶׁת מִשְׁתָּחֻוֹת^(*) לְפָרָא אַלְיוֹן בָּגָן ר' בָּקָרָא בְּתוֹךְ

שבעת שישראל יצין המגבין את הפללה הרוי הוא ערך עדרין ואם *) זה לא פלט ליה קמאתה היה סן יונ